

včasih k okolu stoječim vsa skrčena, držaje velike, otečene, žilaste roke na kolenih s kupom bakrenega denarja na naročju. Ljudje okrog nje so šli skrajno pazljivo za njo, da ne bi izgrešili kake besede; komaj so se upali premikati, komaj dihali. Le včasih so omočili sesehle ustnice z jezikom.

Maria, eviva!

Nove romarske tolpe so se bližale, šle so mimo, izginjale. Sem pa tje so spale za šotori pod visokimi, modrimi dežniki ali pa tudi kar na solncu stare, od utrujenosti premagane žene po popaljeni travi. Bile so nagnjene naprej, z rokami zakrivaje obraze. Druge zopet so sedele v krogu z nogami spredaj, in so zvečile s težavo in molče kruh in ribezlove kozulje, ne oziraje se okrog in ne nazadaje se hrumne okolice. In bilo je videti, ko so polzeli preveliki požirki po sili po rumenkastih, zgrbančenih grlih, ki so bila podobna želvini koži.

Nekateri so bili polni ran, krast ali brazgotin, škrbasti, brez trepalnic, brez las; niso spali ne jedli; bili so nepremični, udani v svojo usodo, skoro, kakor da čakajo smrti; in nad njihovimi, okostnicam podobnimi telesi je brenčal gost in požrešen oblak muh, ko nad mrhovino po jarkih.

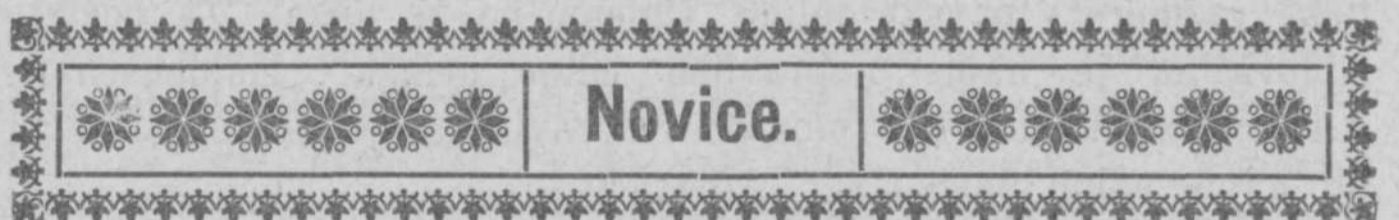
Po beznicah pa in po šotorih, na katere je pripekalo vroče opoldansko solnce, okoli v tla zabitih, z vejami okrašenih kolov, so drugi zadovoljevali svojo požrešnost. Pritrgovali so si bili krajcar za krajcarjem od ust in jih hranili do tega dne, ko so hoteli izpolniti obljubo in nasititi hudo poželjenje po obilnosti, katera se jim je kuhala že dolgo časa med slabimi južinami in trdim delom. Bilo je videti njihove nadlonce nagnjene obraze, premikanje delujočih čeljustij, njih rok, ki so trgale kosove, vse s kretanjo divjih živali, ki so našle nepričakovan grižljaj. V okroglih luknjah, katere so pre naredili v ognjišča, so se kadili veliki lonci, polni modrikastih morskih sadežev; in vabljiv duh se je širil okrog. Mož, ko ženska gladkega debelega obraza, z majhnimi zlatimi zvončki v ušesih, zanilirom popacanih rok, ko kak barvar, je prodajal hladilne pijače, ki so bile take, ko kak strup.

Maria, eviva!

Še vedno so prihajale in odhajale mimo nove tolpe. Množica, ki se je rinila k cerkvenim vratom, je naraščala vedno hujše, ker se ni mogel nihče več zbasati v cerkev, ki je bila že dubkom polna. Glumači, kmečki oderuhi, goljufi, prekanjenci, sleparji vseh vrst so jih klicali nazaj, odvrčevali, zapeljevali. Vsi ti jastrebi so zasledili že od daleč svoj plen, merili naravnost in dobro ter nikdar ne izgrešili cilja. Svoj plen so vabili na tisoč načinov, vzbujali so mu upanje na hipen, gotov dobiček, pripravili so ga z neskončnim pretvarjanjem, da je poskusil, gnati njegovo poželjivost do vročice. Kadar je izgubil zavest in pozabil na vso mero, so ga slekli brez usmiljenja do

zadnjega in sicer na hiter in lahek način; omočenega in nesrečnega so pustili, se mu smejali v obraz in izginili. Toda vzgled ni varoval, da bi ne bili šli še drugi na led. Vsak se je smatral za bolj previdnega in izkušenega in je sklenil, da maščuje varanega tovariša ter šel tako v naglo pogubo. Brezkončno trpljenje, katero je bilo treba prestati, da je bilo mogoče tekom leta pri najpotrebnejših stvareh prihranjeno blago izpremeniti novčič za novčičem v denar, neizrečno trpljenje, povzročča surovost beraške in kmečke skoposti, vse to trpljenje se je kazalo v tresoči se roki, ki je segla po prihranjenem denarju in ga polagala v igro.

(Dalje sledi.)

— **Osebnosti.** Domobranskemu stotniku v Ljubljani gosp. Ivanu Kramaršiču, je bilo izrečeno Najvišje zadovoljstvo. — Adjunkt tobačne tovarne v Sedlecu, gospod Ivan Menzel, je imenovan ekonomičnim tajnikom pri tobačni tovarni v Ljubljani. — Nemški cesar je ljubljanskemu postajenačelniku južne železnice, gosp. inspektorju Evgenu Guttmannu podelil red rudečega orla. — Zdravnik v Žužemberku, gosp. dr. Ivan Skočir, je imenovan distriktnim zdravnikom v Črnomlju. — Nemški cesar je restavraterju na južnem kolodvoru v Ljubljani, gosp. Jakobu Hafnerju, podelil svetinjo reda rudečega orla. — Zdravnik v Šoštanj, gosp. dr. Janko Serneč, je imenovan okrožnim zdravnikom v Velenju.

— **Odvetniški izpit** je s prav dobrim uspehom napravil gosp. dr. Vladimir Ravnihar, odvetniški koncipijent pri gosp. dr. Furlanu v Ljubljani. Čestitamo!

— **Podpora pogorelcem.** Na predlog deželne vlade v Ljubljani je ministrstvo za pogorce v Zdenski vasi dovolilo zopet 2000 kron podpore.

— **60letnico** je praznoval gosp. Anton Gnezda v Zagrebu. Na mnoga leta!

— **Dijaška ustanova.** Na Dunaju umrli upokojeni računski revident, gosp. Vencel Arko, je zapustil 4000 kron v svrhu, da se napravi ustanova za gimnazijca, ki studira v Ljubljani. Prednost imajo dijaki iz Sodražice.

— **Odvetniška zbornica kranjska** je imela v soboto svoj redni občni zbor. Zbornični predsednik gospod dr. Majaron se je pričetkom zborovanja spominjal umrlih kolegov gg. odvetnika dra. Temnikarja ter kandidata dra. Šumra in zbor se je vznak sožalja dvignil raz sedežev. Poročilo odvetniškega odbora o poslovanju v prošlem letu se je vzelo na znanje. Iz njega je bilo posneti, da so samo ljubljanski odvetniki opravili v prošlem letu 122 brezplačnih zastopstev, in da se je brezplačna praksa pomnožila lani za 24 slučajev. Število odvetnikov, kakor tudi odvetniških kandidatov ostalo je neizpremenjeno, prvih je izkušanih 35, drugih pa 12. Zbor je dobil na znanje, da je odbor storil več važnih sklepov; med temi se tudi nahaja ta, da inseriranje odvetniških pisaren in zagovorništtev po časopisih brez pravega povoda se ne strinja z ugledom odvetniškega stanu; sploh je odbor, varujoč interese odvetnikov, obenem strogo pazil tudi na njih ugled. Poslovno poročilo in poročilo o prejemkih in izdatkih se je vzelo z zadovoljstvom na znanje. Zbornični prispevek za tekoče leto se je določil na 10 kron. — Pri volitvah je bil predsednikom zbornice soglasno izvoljen zopet gosp. dr. Majaron, v odvetniški odbor gospod dr. Krisper kot član, gospod dr.

Tekavčič pa kot namestnik (nov). V disciplinarni svet so bili zopet soglasno izvoljeni gosp. dr. Munda kot predsednik, gg. dra. Papež in Suyer kot člana, na novo pa gosp. dr. Slane kot namestnik. Zborničnim pravdnikom je bil znova izvoljen gosp. dr. Tekavčič, njegovim namestnikom pa gosp. dr. Pirc. — Pri slučajnostih je bila živahna razprava glede pritožeb zoper odmero stroškov in se je končno prepustilo odboru, da pripravi predloge za eventualni izvanredni občni zbor v drugih važnih stanovskih zadevah.

— **Vipavska železnica.** Po pogodbi bi morali izročiti železnico prometu že 15. septembra. Čujemo pa glasove, ki imajo v sebi več verjetnosti nego pogodba, da se to ne zgodi pred novembrom, bolj pesimistiški glas pa pravi, da letos sploh ne bo še nič, — in sicer ne po krivdi podjetnika. Sploh se je naredilo veliko pogrškov, ki dela zavlačujejo in železnico podražijo, ker se niso upoštevale krajevne in klimatiške razmere Vipavske doline. Čujemo pa še nekaj. Za postajo Ajdovščina je napis napravljen edino nemški: Haidenschaft. Ali je tak škandal res mogoč? Opravičena je zahteva, da bi bil napis edino slovenska: Ajdovščina!!

— **Krah trgovske firme Konrad Schumi.** Štiri leta tega je, kar je gosp. Konrad Schumi v Ljubljani otvoril trgovino z manufakturnim blagom — in te dni je prišlo do kraha. Firma Schumi je vzela žalosten konec. V zadnjih mesecih se je zdaj in zdaj čulo, da je firma v denarnih zadregah, a ker eksekucije niso bile brez uspeha, so ti glasovi zopet utihnili. Dober mesec je tega, kar je firma Schumi v Zagrebu otvorila veliko filijalko. Pričakovala je najbrž takega navala, kakor v Ljubljani, a to upanje se ni izpolnilo. Zagrebčani so imeli pri svojih Židih že tako bridke izkušnje, da so postali jako previdni in nezaupni. Vodja zagrebške filijalke je bil žid Winter, ki je svoj čas v Ljubljani faliral in za nekaj časa od tod izginil, potem pa se zopet semkaj vrnil. Pretekli teden so nakrat prišli v Ljubljano različni Schumijevi upniki, ker so izvedeli, da je Schumi v stiski in se ne more rešiti. Schumi je menda slutil, da pride do katastrofe. Poslal je svojo soprogo iz Ljubljane, sam pa se hotel danes teden odpeljati baje na Dunaj po denar. Neki njegov upnik pa ga je dohitel na kolodvoru in mu grozil z aretiranjem, če ne ostane prostovoljno v Ljubljani. Schumi se je udal in ponudil upnikom poravnavo, toda med pogajanja so razne okolnosti vzbudile v upnikih sum, da so prevarani. Napravili so ovadbo, in je preiskovalni sodnik gosp. dr. Kremžar pustil Schumija odpeljati v zapor. Stvar je seveda obudila veliko senzacijo in raznašajo se vsakovrstne govorice, katerih ni mogoče natančno kontrolirati. Izvedeli smo, da je 168 upnikov, da znašajo pasiva nad 200.000 kron, blago, ki ga ima Schumi v zalogi, pa da je vredno kakih 20.000 kron. Glede filijalke v Zagrebu se čuje, da jo je Schumi prodal z vso zalogo blaga vred svaku omenjenega poslovođe Winterja, nekemu židu Kollmannu za 66.000 kron, a upniki so mnenja, da je bila ta kupčija le navidez sklenjena in da Kollmann sploh ničesar plačal ni, že zato ne, ker ničesar nima. Govori se, da sta tudi Winter in Kollmann aretirana. Schumijeva trgovina v Ljubljani je še odprta, a prodajanje gre na račun Schumijevih upnikov. Med Schumijevimi upniki utegne biti tudi dr. Šusteršičeva „Ljudska posojilnica“, pri kateri je imel Schumi giro-konto.

— **Boj za Št. Ilj.** Nemci in nemškutarji se poganjajo že več let za to, da bi uničili slovensko šolo v Št. Ilju pri Mariboru. Lani se je ta njih naklep izjalovil, a to jih ni ustrašilo, saj vedo, da imajo v c. kr. birokraciji najboljše podpornike pri vseh protislovenskih nakanah. Ta c. kr. birokracija vliva vedno olje v narodnostni plamen. Ko bi to nemško c. kr. uradništvo ne ščuvalo in ne delalo razporov, bi narodna nasprotja gotovo ne bila tako veliko, kakor so dandanes. To se vidi tudi v Št. Ilju. Lani se je poskus, ponemčiti šentiljsko šolo, izjalovil, a sedaj, komaj leto dni od

tega, so dobile v šentiljsko šolsko občino spadajoče vasi od c. kr. okrajnega šolskega sveta v Mariboru predlog, naj bi se sedanja slovenska štirirazrednica preustrojila v popolnoma nemško šolo, dasi je v Št. Ilju že javna nemška šola dvo-razrednica in je torej za Nemce dovolj preskrbljena.

— **Nesramnost.** Občinski svet v Mariboru je v svoji seji dne 28. maja sklenil protestirati proti napravi dvojezičnih napisov na novem poslopju okrožnega sodišča, sklicujé se pri tem na nemški značaj mesta Maribor in na prispevek mestne občine k tej stavbi. Ta sklep se ne more drugače imenovati, kakor pristno nemško nesramnost. Sodišče ni napravljeno za mariborske Nemce, nego za celo mariborsko okrožje, v katerem prebivajo večinoma Slovenci. Slovenski denar jemljejo ti Mariborčani prav radi, pri tem pa se upajo biti še tako impertinentni, da zahtevajo na sodnem poslopju samonemških napisov.

— **Umril je na svojem posestvu blizu Celja umirovljeni ravnatelj realne gimnazije v Rakoveu pri Karlovcu gosp. Viktor Lipež v starosti 67 let.**

— **Svojega strica oropal in umoril.** Rudar Fr. Čretnik iz celjske okolice je odpotoval nedavno s svojim stricem na Ogrsko iskat dela. Kmalu pa je brzojavil domov, da je stric umrl. Poizvedbe pa so dognale, da je Čretnik svojega strica umoril ter ga oropal za 400 kron. Hudobneža so prijeli v Ljubnem na Gor. Štajarskem ter ga izročili celjskemu okrožnemu sodišču.

— **Redek slučaj.** Te dni je storila v hlevu g. Ludovika Pollaka, posestnika v Tržiču krava 3 zdrava in čvrsta teleta, ki so vsa normalno razvita. To je že drugič, da se je enak slučaj pripetil v njegovem hlevu. G. Ludovik Pollak je znan kot dober gospodar in umen živinorejec ter ga priporočamo drugim v posnemanje.

— **Ponesrečil je nadebudni slovenski pesnik g. Cvetko Golar (Demeter, Logar), zadnji čas urednik „Domovini“ v Celju.** Padel je v temi z okna drugega nadstropja in si zlomil roko ter pretresel možgane.

— **Preprečena nesreča na južni železnici.** V nedeljo 25. m. m. bi se bila blizu Rakeka pripetila grozna nesreča, da nista vzroka še o pravem času zapazila in odstranila dva vestna čuvaja. Neki zlikovci so nameravali brzovlak, ki z največjo hitrostjo vozi proti Ljubljani, vreči s tira in čez veliki nasip ob progi. Ako bi se bila nakana posrečila, bi se bil vlak prevrnil v globočino in bi se bilo mnogo ljudi pobilo, vlak pa bi se bil razbil. Zlikovci so namreč položili na tir več pragov, nad katerimi bi bil vlak skočil s tira. Čuvaja sta pa pred prihodom vlaka obhodila progo in k sreči zapazila hudodelstvo. Njima je zahvaliti, da ni mnogo ljudij izgubilo življenja. Preiskave se vrše, vpraša se pa ali uprava južne železnice nagradi omenjena skrbna čuvaja kakor zaslužita?

— **Po odgonu iz Durbanu.** Meseca marca t. l. najeli so angleški kupčevalci konj na Reki 5 fantov, da so spremljali konje v Južno Afriko. Obljubili so jim za to 43 gld. V Durbanu so fante po dveurnem odboru spet ukrcali in jih odposlali v London, odkoder so bili po avstro-ogrskem konzulatu odpravljeni v Rotterdam in odtod v Kolonj. Iz Kolonja so šli peš do Norimberga, kjer jih je policija poslala do državne meje. Včeraj so prišli po odgonu v Ljubljano in danes so se odpeljali nazaj na Reko. Vse njihovo potovanje je trajalo tri mesece.

— **Tragična smrt deteta in samomor.** Na Dunaju se je pripetil nastopni veletragični slučaj. Neki uradnik je imel dva otročiča; enega treh let, enega devet mesecev. V tej rodbini je služila 17letna Katarina Čeh. Ista je bila baje zelo naklonjena otročičema. Pred kratkim so šli stariši popoldne od doma in so varstvo otročičev poverili služkinji. Proti 7. uri se je uradnik povrnil domov in se je takoj približal k postelji

malega otročiča. A ko se ga je dotaknil, je zapazil v svojo grozo, da je dete mrzlo — mrtvo. V tisti hip pa je začul tudi, da je nekaj težkega padlo na tlak pred hišo. Bila je dekla, ki se je iz obupa vrgla skozi okno podstrešja. Na rešilni postaji so pogodili, da so lasje služkinje omočeni s petrolejem. Bržkone jej je bil prej namen, politi se s to tekočino in se zažgati. No, pozneje se je odločila za skok na cesto. Krivda služkinje pa je bila v tem, da je otroka pogrnila s štirikrat pregrnjenem pogrinalom in je glava deteta prišla bržkone pod pregrinjalo. Zbok česar se je isto — zadušilo. Služkinjo so prenesli v bolnišnico, kjer je kmalu umrla. Ta slučaj smo naveli v svarilo našim ljudem, zlasti materam, katerim je poverjena skrb za take male otročiče.

— **Vladika Strossmayer** obhaja 5. avgusta letos 60letnico, odkar je bil imenovan doktorjem teologije.

— **Rotschild in nemška »veličanstva«**. Poročano je bilo, da je bil pred kratkim umrl knez Henrik XXII. v kneževini Reuss ponosen na svoj tronček in svojo „samostalnost“. Nemški listi so se spomnili ob tej priliki na njegovega svaka kneza Adolfa Schaumburg-Lippe. Avstrija je namreč sklicala l. 1863. v Frankobrod nad Meno zaseben shod kronanih glav in glav iz Nemčije in ta shod je posetil tudi Rotschild. Ko je ustopil ta „kralj kapitala“, vstali so knezi in knežiči ter Rotschilda molče pozdravljali, samo Adolf je sedel. Ko mu je to očitil neki sosed, se je nevoljno odrezal: „Jaz temu lopovu nisem ničesar dolžan“.

— **Odkritje spominske plošče Ferdu Livadiću**. Na binkoštni ponedeljek so odkrili v Samoboru spominsko ploščo prvemu hrvaškemu glasbeniku Ferdu Livadiću. Ploščo z reliefom glave umetnika je izdelal hrvaški kipar Rudolf Valdec. Slavnosti se je udeležilo društvo hrvaških književnikov in mnogo pevskih društev.

— **O nadporočniku Matačić-Kegljeviću** priobčuje neki budimpeštanski list pismo, ki ga je pisal neki uplivni osebi ter se glasi: „Za božjo voljo, storite kaj za mojo zadevo! Jaz sem nedolžen, trpim po nedolžnem ter že skoraj blaznim, ker ne morem ničesar storiti, da bi dokazal svojo nedolžnost. Tudi sem zelo bolan. Mislim, da ne bom dalje prenašal muk, da bi se mogel opravičiti. Pomirja me le to, da nisem pozabljen, in da se nekateri brigajo za me, da se ne ugonobim!“

— **Dohodki dobro urejenega parnika**. Koliko zaslužijo na svojih potovanjih parniki, ki so dobro vrejevani, vidi se iz sledečih števil parnika „Oceana“, last neke ameriške trgovske družbe. Na jednom samem potovanju je znašala vsota, katero so plačali popotniki, 502.520 kron in sicer: Popotnikov prvega razreda je bilo 357 z 38 slugi in služkinjami. Prvi so plačali po 800 kron za osebo, kar znaša 285.600 kron, za služabnike njihove po 240 kron, skupaj 9120 kron. Popotnikov drugega razreda je bilo 259, kateri so plačali po 200 kron, kar znaša 51.800 kron. Tretjega razreda popotnikov pa je bilo 1300, katerih vsakdo je plačal 120 kron za svojo osebo, kar znaša 156.000 kron. Skupna voznina znaša 502.520 kron. Izdatki in stroški na parniku na tem potovanju pa znašajo 168.000 kron.

— **Koliko vrst je vrtnic**. Vrtnica, ta krasna cvetka, šteje nič manj kakor 10.384 različnih vrst. Vrtnarska veda vzgaja vsako leto novih med katerimi je sedaj najnovejša pridobitev „zelena vrtnica“, s katero se odlikuje kr. botaniški vrt v Zagrebu. Samo črnih vrtnic do sedaj še ni, pa brezdvomno pride tudi zanje čas.

— **Kaj je vse najti v štorkljinem gnezdu**. Na nekem posloju v Fellendorfu pri Legnicu se je nahajalo mnogo let štorkljino gnezdo. Zadnji vihar pa ga je vrgel s strehe. Ko so odstranjali razvaline gnezda, so odnesli 13 košar gnoja, 4 košare drv. Razun tega se je še našlo v gnezdu: čevelj iz gumija, slamnik in otročje hlače. Tedaj vendar le ni povse prazna bajka, da ima ta ptič opraviti z otroci.

— **Žganje — kozaško plačilo**. General Bibikov se je zahvalil 10. konjeniški diviziji v Krakovu za odločni nastop proti demonstrantom — dijakom in delavcem — ter v plačilo ukazal, naj se da vsakemu „vrlemu kozaku“ pol steklenice žganja. Kozaki bodo poslej še navdušenejši bili s knutami in nagajkami ter gazili s konji po ruskem narodu, saj dobe potem morda celo steklenico žganja! Iz ječe Butirki v Moskvi so poslali te dni zopet 95 dijakov v Sibirijo.

— **Strašilo**. „Western Daily Mercury“ je poročala pred kratkim, da je v nekem angleškem mestu prišel nekdo obiskat svoje znance, in ker je bilo obiskovalcev več, so mu morali za prenočišče dati sobo, v kateri je baje „strašilo“; — gost je pa trdil, da se ne boji. Drugi dan pri zajutreku je pripovedoval gost, da strašila sicer ni zapazil, toda o pol dveh so mu naenkrat izginile vse odeje. Seveda so vsi strmeli. Ko pa je prišel malo pozneje zet domače gospe, ter ga je tašča vprašala, kako da je spal, je dejal: „Prav dobro, samo malo mrzlo mi je bilo po noči in ker sem vedel, da v sobi „duhov“ nihče ne spi, sem šel tja ter vzela odejo iz postelje. Vender pa se mi je zdelo, kakor bi nekdo dihal v sobi, zato sem jo hitro pobrisal“.

— **Široko morje — zdravilišče**. Angleži imajo več društev, katera pospešujejo zdravljenje bolnikov na širokem morju. Ladje so zato jako udobno napravljene ter ostajajo dalje časa na vodi. Zdrava, čista sapa, brez prahu in bakterij, potem pa mir na morju baje jako ugodno uplivata na nervozne in malokrvne ljudi. Pač pa se morajo takoj vrniti v luko, kadar morje začne gnati valove. — „Morje zdravnik“ ti potem moglo postati „rabelj“ za bolnike.

— **Kubelik v Ameriki**. Veliki češki umetnik na goslih, Jan Kubelik, pripoveduje zanimive doživljaje iz svojega življenja v Ameriki. Na vprašanje, kako mu je ugajalo v Ameriki, odgovarja: Prav briljantno; Amerika je napravila name velikanski vtis. Tudi sem imel tam onkraj velike vode res mnogo sreče. V Ameriki je namreč človek izpostavljen najrazličnejšim nesrečam. Človeško življenje ima tam le v toliko vrednost, kolikor je zmožno delati in služiti dolarje. Ako niso pri kaki nesreči vsaj tri osebe mrtve, se nihče ne zmeni za to. V Ameriki „vleče“ le v resnici veliko. — Stanoval sem po različnih gorostasnih hotelih, kjer je vsak trenutek gorelo in eksplodiralo okrog mene. V Novem Jorku sem stanoval v hotelu Manhattau, ko je nekega dne zgorel hotel Avenue, ki je bil tik zraven. Kmalu za tem se je dogodila nam nasproti velikanska eksplozija. Ko sem se vozil z vlakom, sta trčila 2 minuti za nami 2 vlaka in se je ponesrečilo veliko število potovalcev. Ko sem prišel v Cleveland, je bil hotel, v katerem sem hotel stanovati, v plamenu. Mej tem časom, ko sem bil v Ameriki, je zgorelo 20 hotelov, zato sem nosil seboj vedno velikansko mokro vrv, da bi se lahko rešil skozi okno. Ti ameriški hoteli vsak čas zgore, a skoraj prav tako hitro jih zopet sezidajo.

— **Vulkansko delovanje na otoku Martinike**. Predzadnji torek se je nenadoma zopet usul nad mestom Fort de France zelo močen pepelnat dež. Prikazen je spremljalo bliskanje in gromenje. Prebivalstvo je bilo grozno zbegano. 20 tisoč ljudi je begalo po ulicah, molilo in upilo. Istočasno so se vlile iz Mont Pelée velike množine lave v morje, tako da je začelo isto vreti ter so parniki hitro zbežali iz pristanišča. Strašna povodenj je porušila del mesta Le Carbet v St. Pierre, porušenem mestu, so prijeli 50 roparjev, ki so plenili, ter jih obsodili v ječo za pet let.

— **Zaradi coprnije tri mesece ječe**. Obsodba pa se ni pripetila v srednjem veku, temveč dne 8. m. m. v Tipperary na Irskem. Na Irskem vlada namreč praznoverje, da se zamore 1. maja zacoprati tuji živini v hlevu. Vsled tega prečujejo kmetje to celo noč v hlevih na straži. Tako je tudi stražil kmet Russell, ko se proti jutru res priplazi njegov

dobri soseď, da bi začaral kravam mleko Russell pa ga je zgrabil, ter oddal sodišču, ki ga je obsodilo v 3mesečno ječo, seveda z motivacijo na ulom v tuje poslopje.

— **Angleško skalnato gnezdo** je trdnjava in mesto Gibraltar na Španskem. Ves dva in pol kilometra dolgega poluotoka je namreč španska lastnica, samo čisto na koncu otoka nahaja se mesto in trdnjava Gibraltar, ki je last Anglije. Tako so Angleži gospodarji mesta, zunaj katerega pa nimajo nikake oblasti in tudi ne nikakih varnostnih naprav. Zato vsako jutro odpro mestna vrata s solnčnim vshodom in zaprosolnčnim zahodom. To pa se vrši na slovesen način. Vsako jutro gre namreč cela stotnija angleških vojakov s svojimi častniki z zastavo in godbo pred stanovanje svojega in ob enem mestnega poveljnika, kjer jim izroči poveljnik po svojem namestniku ključe mestnih vrat na rudeči žametovi blazinici stotniku, kateri jih sprejme ter s spremstvom gre odpirat mestna vrata. Da se tudi odpiranje ne vrši brez nepotrebnih posebnosti, se razume. Ko je minul dan in so si oskrbeli prebivalci mesta svoje opravke zunaj mestnih vrat namreč na španskej zemlji in nasprotno, prebivalci španske zemlje v angleškem mestu, tedaj se pri solnčnem zahodu začne zopet ceremonija zapiranja vrat. Sedaj nesejo ključe ter mu jih slovesno izročijo med zvoki vojaške godbe. Poveljnik jih varno shrani do drugoga jutra, kjer se prične enako odpiranje. Da poprej, predno zaprejo mestna vrata, vse količkaj sumljive osebe odstranijo iz mesta ali jih zaprosolnčnim zahodom, to je seveda samo ob sebi razumljivo. Ali ni to jako romantično in spominja prav na srednjeveške viteške običaje.

— **Milijonarjeve ustanove.** Znani ameriški jekleni kralj Carnegie, čegar oče se je izselil iz Škocije kot reven tkalec v Ameriko, se je poslovil pred par leti od javnega dela ter upravlja svoje milijone, pa tudi sam povdarja, da je najlepša njegova pravica in dolžnost, pridobljeno bogastvo za druge oskrbovati. Dosedaj je že izročil za dobrodne namene 67.000.000 dolarjev ali 335 milijonov kron. Samo za ustanove na škotskih šolah je daroval 50 milijonov kron.

— **Humbertova afera.** V Novem Jerseyu je bil aretiran sluga Friderika Humberta. Priznal je, da sta gospa Humbert in njen soprog na lastni ladiji na begu v Argentinijo. Razni člani rodbine Humbert so po raznih potih zapustili Francosko, da se potem sestanejo v ameriških združenih državah. Iz Pariza se javlja, da se izvrše v tej aferi senzacionalna aretiranja. Advokat Dubois je moral odložiti svoje mesto.

— **Edison izumil električni avtomobil.** Iz Novega Jorka se poroča, da je sloveči elektrik Edison izumil električni avtomobil, kateri bo prevzela 100 angleških milj, ne da bi trebalo obnoviti baterijo.

— **Ponesrečeni turisti.** Na znani gori „Rax Alpe“ na gornjem Štajarskem, kjer se vsako leto pripeti več nesreč, sta zopet ponesrečila dva hribolazca in sicer neki dr. Payer, sin bankirja iz Inomosta in pa neki doktor Brezina. Obeh trupli ste bili strašno razmesarjeni.

— **Čemu je sol potrebna.** Sol ni samo neobhodno potrebna v kuhinji, temuč je v mnogoštevilnih slučajih koristna v vsakem gospodarstvu. Raztopljena v špiritu, žganju ali salmijaku odpravi vse madeže od maščobe v obleki. Črno sukno v pranju s slano vodo obdrži celoma svojo svežo barvo. Slamnati izdelki, kakor pletenice, prti ali enake stvari ponovijo se najbolj z drgnjenjem s slano vodo. Za odstranitev madežev od rje ali črnila vzame se sol s tekočino od limone ter se pusti raztopiti na solncu ter se s tem popolnoma oddrgnejo madeži. Preproge po tleh očistijo se najbolje, ako se jih pred krtačenjem posuje nekoliko s soljo ali če se jih obriše z gobo, namočeno v slani vodi. Ako se hoče hitro ohladiti vroče steklenice ali porcelan, dejati se morajo v mrzlo slano vodo.

— **Kihanje.** Marsikdo si je vže včasih, ko je ravno kihnil, mislil, odkod izvira navada, ki pa dandanes že zopet

prihaja iz mode, da se onega, ki kihne, tako nekako pozdravi z besedami: Na zdravje, ali Bog pomagaj. Ta pozdrav pa izvira iz davnih dni in že stari Grki in Rimljani imeli so to navado, ako tudi ne z ravno temi besedami. Njim je bilo kihanje nekaj, ki je v zvezi z božanstvom in zatorej so se ga nekako bali. Če je kdo kihnil, predno se je lotil kakega dela, bilo jim je to slabo znamenje in isto delo preložil je dotični na boljši čas. Tako na primer je kihanje rešilo hudodelca, ki so ga peljali na morišče. Ako je imel že vrv na vratu, da ga obesijo, ako je bil tako srečen, da je kihnil, rešen je bil smrti, ker tako hočejo bogovi. Tako so si razlagali. Pri mnogih narodih je bila ukoreninjena misel, da med zdehanjem in kihanjem imajo hudi duhovi posebno moč nad človekom. Tako se je ta pozdrav med kihanjem ohranila do današnjih dni.

50.000 kron znaša glavni dobiček glediščnih igralcev loterije. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da se vrši srečkanje nepreklicno dne 19. junija l. 1902 in da bodo dobitki od pošiljateljcev proti 10% odbitku v gotovem denarju izplačati.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 31. maja t. l.: 67, 13, 59, 58, 41.

V Trstu dne 31. maja t. l.: 8, 33, 1, 22, 80.

V Pragi dne 4. junija t. l.: 89, 8, 53, 60, 29.

Srečkanje nepreklicno 19. junija l. 1902.

Glediščnih igralcev loterija.

1 glavni dobiček	à	50000	kron
1 „ „	à	5000	„
1 „ „	à	3000	„
2 „ „	à	2000	„
5 dobiček	à	1000	„
10 „	à	500	„
20 „	à	200	„
60 „	à	100	„
100 „	à	50	„
300 „	à	20	„
3500 „	à	10	„

Srečke po **1** krono
priporoča

J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Sleherni dobitki se od pošiljateljcev
proti **10%** odbitku **v gotovem**
denarju izplačajo.